

[Bertel Dahlgaard.]

følelser, på døren til os. Nu har jeg altså åbnet døren med hensyn til det skitseforslag, der er fremlagt; jeg har sagt: lad os se på det og få klarhed over det; der er noget deri, som vi meget vel kan se nærmere på. Men som sagt, klarhed må vi have.

Jeg lagde mærke til en morsom ting i det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tale i dag, nemlig at han brugte det samme udtryk — det må jeg vist godt sige — som han brugte i udvalget, da jeg dér appellerede til det ærede medlem for at få hjælp til at forstå det konservative forslag. Da brugte det ærede medlem samme udtryk, som han brugte her i dag; han vejledede mig, men han føjede til: så vidt jeg forstår dem. Det er jo ikke nogen stor garanti at få, men jeg takker i øvrigt for vejledningen; den faldt omtrent sammen med min egen opfattelse.

Jeg har en ting at sige til det ærede medlem hr. Poul Møller angående boligstøttepolitikken. Det ærede medlem siger, at det er markedsrenten, der skal betales, og det er klart, at det vil have sin betydning; men det forudsætter ikke nødvendigvis, at finansieringen sker ved udlevering af obligationer; man kan lige så godt tænke sig, at de nuværende 6 pct. sættes op, og det bør de faktisk, hvis man skal overholde lovens bestemmelser, det erkender jeg. Den højt-ærede finansminister har erklæret, at dette spørgsmål er til behandling ministerierne imellem. Men det har jo ikke tidligere været sådan, at vi, om jeg så må sige, har behandlet alle disse spørgsmål efter samme skabelon.

Jeg beder det ærede medlem tænke på støtten til kapitel V. A. byggeriet; den rente, der her betales, er 4½ pct., og den er tiltrådt uden forbehold af det ærede medlems parti i sin tid. Det er muligt, at den under hensyn til udviklingen siden da burde sættes noget op, men jeg vil alligevel gerne spørge: vil det ærede medlem være tilhænger af, at disse 4½ pct. i dag sættes op til 7 pct.? Det kan jeg ikke tænke mig. Hvis det skete, ville det formentlig være ensbetydende med, at en meget betydelig del af det private byggeri, som foregår efter kapitel V. A., måtte standse. Det ærede medlem ville altså faktisk komme til at medvirke til en

politik, som ville føre til, at pengene i stigende grad gik til foreningsbyggeriet i stedet for til det åndehul i byggeriet, som kapitel V. A. har været i de senere år.

Jeg har et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det har været mig ubegribeligt, hvorfor det ærede medlem er så fornærmet over, at man fortsætter drøftelserne af forslaget angående sparebeviserne, som det ærede medlem jo ikke ønsker gennemført. Med hensyn til de rent faktiske ting, der er sket, vil jeg gerne minde det ærede medlem om, at da udvalget havde begyndt sit arbejde, blev det med tilslutning fra det ærede medlem og hans parti vedtaget, at man først skulle søge at færdigbehandle udskrivningsloven, lov om børnetilskud og lov om beskatning af renteforsikringer m. m. Behandlingen af disse tre ting tog tiden indtil torsdag eftermiddag, da vi stod over for at skulle afgive betænkning. Jeg har imidlertid lige fra den første dag i udvalget bedt de konservative om at fremlægge den skitse, der var omtalt her i tinget. Nu siger det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at efter at boligministeren har oplyst om, at man ikke med det samme kan finansiere byggeriet ved udstedelse af obligationer til de byggende, måtte jeg vide, at forudsætningerne for en forhandling om den konservative skitse var bortfaldet.

Nu vil jeg et øjeblik appellere til professoren, ikke til ordføreren for venstre, og spørge: mener det ærede medlem virkelig ikke, at der ikke i den konservative skitse er så mange, så omfattende og så dybtgående forslag, at det ville have betydning for den økonomiske politik, hvis man søgte dem gennemført, selv om problemet angående udleveringen af obligationer faldt bort? Jeg tror ikke, at det ærede medlem som professor vil afgive en erklæring i den retning. Her minder jeg igen om, at det ærede medlem hr. Poul Møller under behandlingen fremførte sin skitse — det ved alle medlemmer her — med den bemærkning, at det var noget, han ønskede behandlet grundigt; ja, han håbede, at man kunne enes om at behandle den i det udvalg, som havde med udskrivningslovsforslaget at gøre.

Til det ærede medlem hr. Søren Olesen vil jeg sige, at jeg ikke er helt uenig med ham, når han kritiserer, at den konservative